

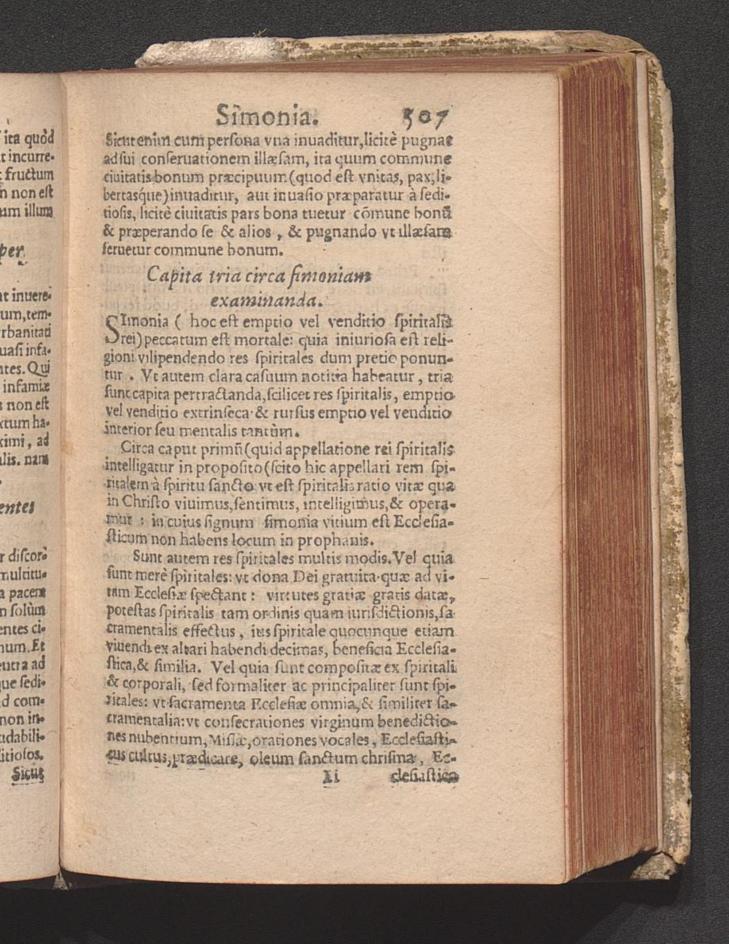
Universitätsbibliothek Paderborn

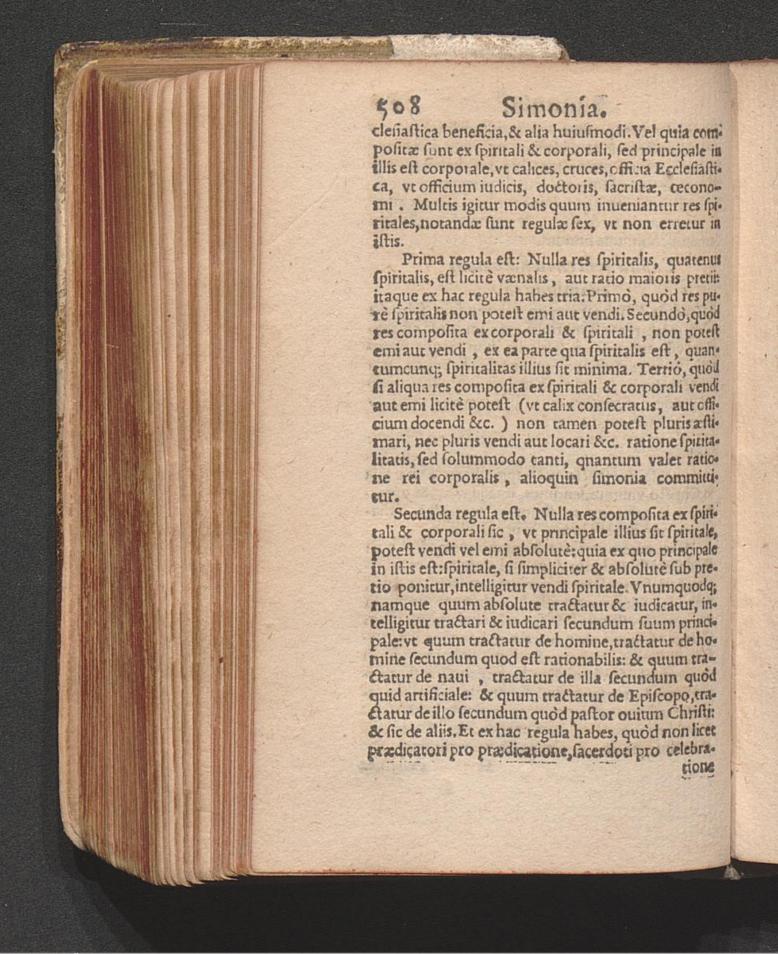
Svmmvla Caietani

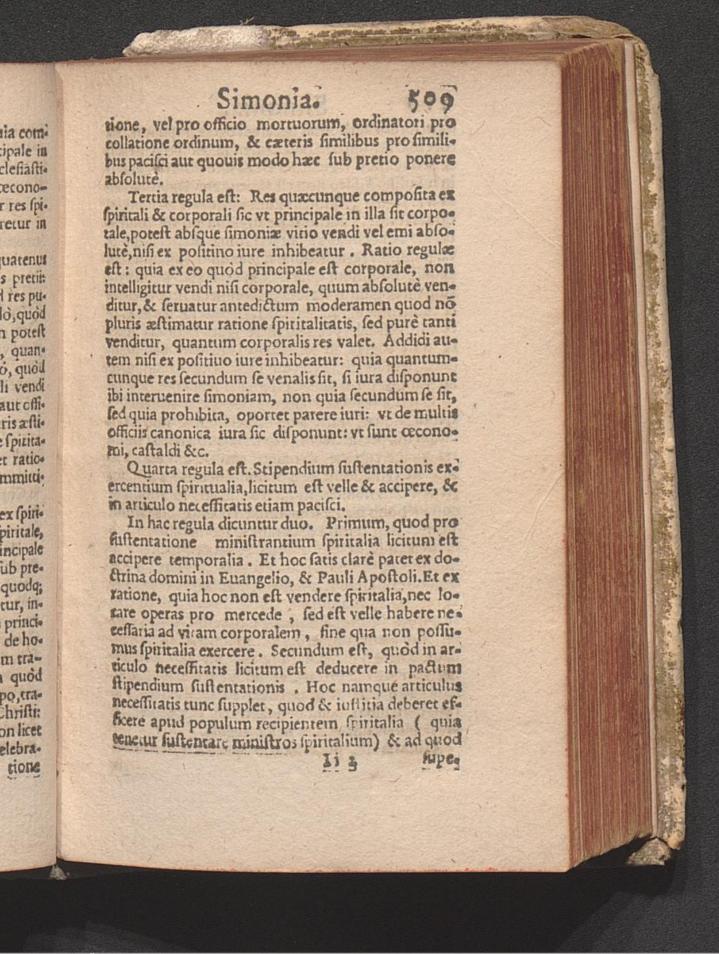
Cajetan, Thomas Antverpiae, 1575

Capita tria circa simoniam examinanda.

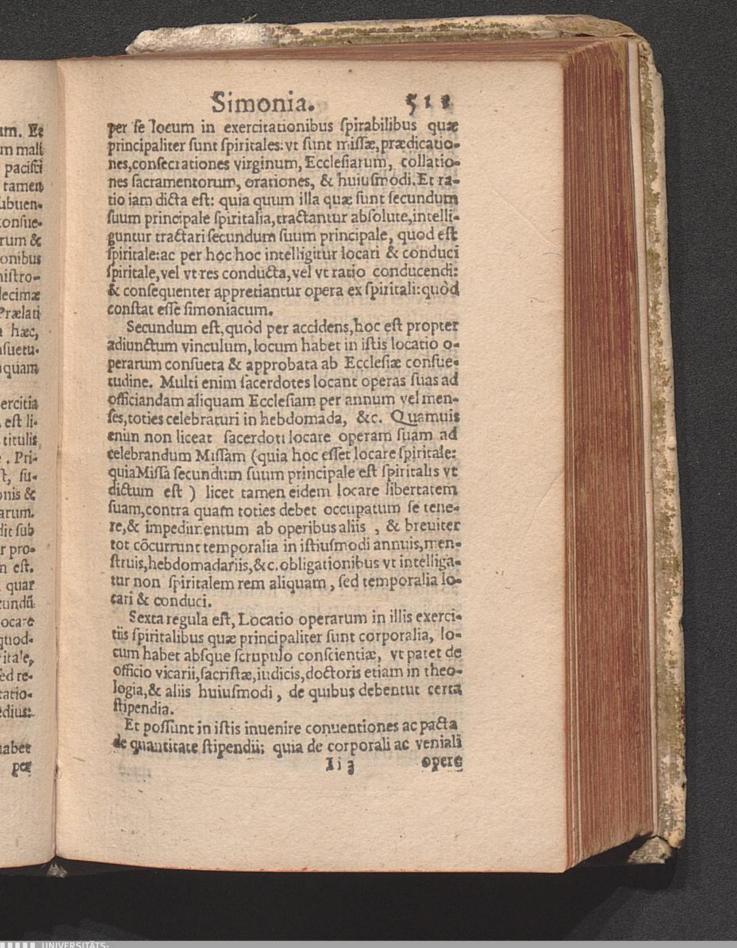
urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

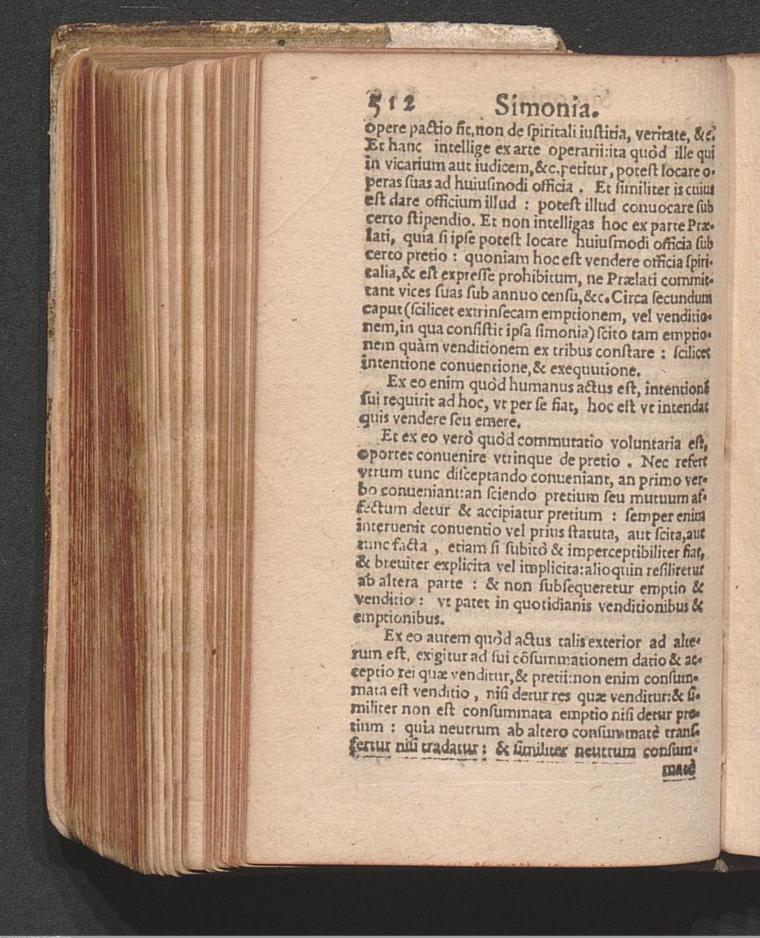

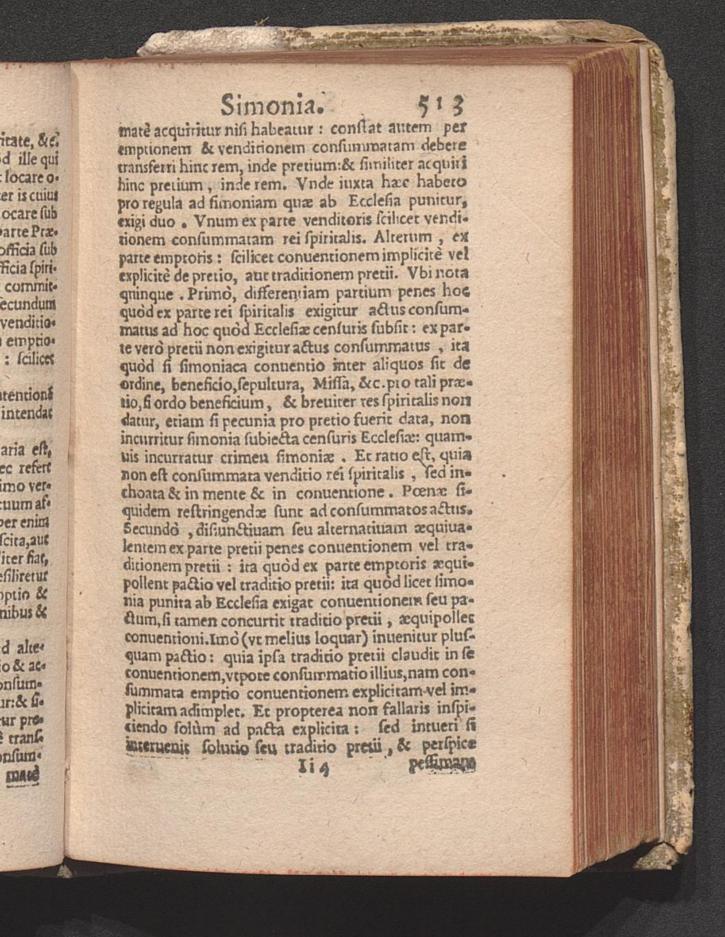

Simonia. fuperiorum authoritas deberet cogere populum. Et licet hoc licitum fit: quia tamen haber speciem mall & prohibirum regulariter est ex iure positivo pacifii in huiusmodi, ideo non est faciendum. Habes tamen ex hac regula, quod li citum est cogere ad subuentiones statutas authoritate superiorum vel consueendine exhibendas in consecratione Ecclesiarum & virginum, in benedictione nubentium, visitationibus & aliishuiusmodi quia hac in subsidium ministrorum intelliguntur statuta vel consiteta: sicut decima & prouentus alii Ecclesiastici. Debent tamen Prælati & eoru officiales prius exhibere gratis spiritalia hæc, & post cogere ad servandas laudabiles consuerudines: ne nomen clericorum blasphemetur tanquam auarum, & quasi venalia spiritalia reputans. Quinta regula est. Locare opera suas ad exercitia spiritalia, qua principaliter sunt spiritalia, non est licitum nifi per accidens. Vbi scito quod tribus titulis res qualitercunque spiritales contingit afficere. Primus est vendicionis & emptionis. Secundus est, sustentationis ministrorum. Tertius est, locationis & conductionis non spiritalium, sed operarum suarum. Primus, qui (vt infrà declarabitur) comprehendit sub le omnem contractum debiti legalis, & totaliter prohibieus: ve in primis tribus regulis declaratum est. Secundus est secundum se totaliter licitus: vt in quar ta regula explanarum est. Terrius autem qui secundu rem species est venditionis & emptionis (quia locare eit quoddam vendere, & conducere est quoddam emere) & qui non refertur ad spiritale, nec ve rem locatim, nec ve rationem locandi, fed refercur ad operas huma nas cocurrences ad exercitatio. nem spiritalium, venit in quastione, vepote medius. & de ipfo dicuntar duo in hat regula. Primum est, quod locatio operarum non habet

514 Simonia.

pessimamibi simoniam. Tertio, formalem loquitionem de pretio : quum enim dicimus traditionem pretii includere pactionem , loquimur de pretio inquantum presium: hocest sub ratione pretii. Potest fi jui dem multis modis tradi aliquod temporale: scilicet vel per modum liberal's doni, vel per modum sustentationis, vel per modum reuerentiæ, vel per modum oblationis vel per modum debiti ex lege, aut laudabili consuetudine, vel per modum pretii. Et hoc folo vltimo modo vocatur prætium, & vocatur traditio pretii. Quarto nota, quia timotatam hibes conscientiam, quod licer sacerdos minus bene faciar exigendo id quod secundum laudabilem consuetudinem solet dari, si ante collationem spiritalium exigar, aut fi negat aut differt spiritalium collationem vt illud habeat, non tamen propter simo. niacum iudices : quoniam fi ve conseruet se indemnem, cognoscens præcipue quod postea oportebitillum litigare hoc facit, fimoniacus non est secundum ré: quia non vendit spiritale. Nec huiusinodi exactio inducit modu pretii, quonia no mutat modii debiti: quauis specie quasi simoniae habeat hviusmodi prænentio & cautela: & propterea reprehenditur. Quinto nota, quod triplex muneris genus (seilicet à manu: ve pecunia & illa bona mobilia vel immobilia, ab obsequio vel seruitia, & à lingua, ve laus, adulatio, preces, &c) ad hoc vt fimoniam ab Ecclefia punis ram constituat, exigitur, quod pretti rationem habeat alioquin ad venditionem specialem, non spe-Aabit, vt emptio. Et propterea filaus, adulatio, preces non nisi per modum laudis, per modum adulacionis, per modum precum concurrunt quantumcunque sint nephariæ & carnales, ac pro indigno, & efficaces ita quod inducant Prælatum ad dandum beneficium, ad conferendum ordinem, &c. fimonia Recta

